

ACC. N:R M. 16928:1.

Sillabräds

För i tiden var ett sillabräde en vanlig
sillbrädbit, i bästa fall kypelad. I
början av 1900-talet användes en sådant
i Burseryds prästgård. På den lades
sillen ornsad och skars av i bitar i
så många bitar som de vora som
skulle äta av den. I brättens
bandan användes här också en
"sillabräda". Den fick inte användas till
något annat än att ha sill på för
vad annan mat man lade på den
fick "sillasmak". Den lades kypelad
upp som en vanlig bräda, och liknade
i stort sett våra vanliga skärbräden.
Andra senare är användes den endast
till att sena sillen på innan den

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

LuF 136

16/1-68

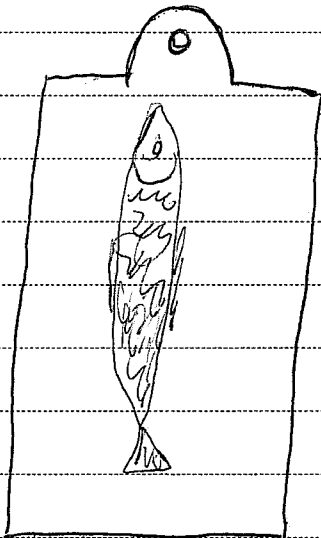
ACC. N:R M. 16928:2.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

laddas in i ärtkilbag och kuddor.
Brädet blev med tiden så slitet att det
blev liksom en fördjupning i mitten
på det. Jag komma i hög ålder, det kängde
i köksförstugan på en epik när det
inte användes. Det finns inte kvar
det blev så utslitet att det måste bämmas
upp.

20 cm. bred
40 cm lång

Fäslag
Juni

Fyllbräa av en
del kallad
"sillafjöl"

ACC. N:R M. 16928:3.

Att rensa vanlig färsk fisk på "sillabräa"
var förbjudt, den rensades ut på en
brädlapp mycket större och kraftigare
än "sillabräa" denna kallades för "kense-
tjöl". Den låg på en stor sten så att
man kunde stå någorlunda rät i ryggen
och arbeta. "Sillabräa" ställdes på mat-
bordet, med sillen spuren i bitar, rens-
ad eller flädd. Sedan fick var och
en rensa sin sillbit som han ville.
Tjövudet och stjälten på sillen lämna-
des kvar på brädet. Endast en sida av
brädet användes, den använda sidan för-
pades sedan av med en trasa. Sedan
hängdes brädet på väggen med den an-
vända sidan inåt.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND